

Ankomst den 15. december og frem til den 17.12.18

Quito, Ecuadors hovedstad ligger i 2800 meters højde. Her bor ca. 2,7 millioner mennesker. Og jeg vil gætte på, at der er ca. ½ - 1 million hunde.

I forhold til mange andre storbyer, så er her en vis ro selv om der er mange mennesker alle vegne på gaderne. Vi bliver ikke hevet i for at købe noget og folk hilser på os, når de går forbi.

Temperaturen er behagelig med 20 – 26 grader om dagen og om aftenen ca. 15 grader.

Jeg kan godt fornemme, at der er mennesker hist og pist, som ikke har ret meget, men en tigger har jeg ikke set endnu. Folk ser ordentlig ud i tøjet også selv om nogle har tøj på, der nok har bedre dage.

Der er gadesælgere som sælger hatte og tørklæder – de acceptere heldigvis et nej tak uden at prøve til mere end måske en enkelt gang mere.

En af de mange skopudserdrengene på Placa Grande fik aftalt 1½ dollar for en omgang skopudsning med Bent. Da han så var færdig forlangte han så 6 dollars for sit fine arbejde. Bent rakte ham de 1½ og drengen på ca. 11 år nægtede at tage imod og så sur ud – 6 dollars, sagde han.

Det skulle han aldrig ha gjort for wupti stod der pludselig en ældre velklædt mand og skældte ham ud. Han skulle ikke forlange overpris. Max 1 dollar sagde han til os, men drengen fik de 1½ Bent havde aftalt. Knægten var kæk og han fik sagt noget i retningen af "hvorfor ikke bare lade dem betale – de har jo nok". Den ældre herre skubbede sin Panama hat lidt op i panden og viftede drengen væk. Drengen sjuskede af sted med sin lille skopudserkasse, og det var helt tydeligt, at han synes, det var urimeligt.

Vi ankom til Quito lørdag nat efter en tur i næsten konstant bevægelse i godt 24 timer, hvoraf 17 timer var i luften - resten af tiden blev brugt på gåture igennem mega lufthavne, tjek in og out og et enkelt lidt længere stop i Houston på at få lidt mad.

Vi skulle egentlig ha´ rejst over Panama, men den del af ruten var blevet aflyst på et eller andet tidspunkt uden vi viste det – der hvor vi havde købt billetten var krakket. Derfor fik vi ikke besked om det aflyste fly. Det gik op for os i tirsdags – ikke helt uden stress.

Lufthansa, som var dem vi skulle flyve med, var heldigvis flinke og fik lavet en helt ny billet til os over Houston i stedet for. Så lærte vi også lige, at ud over kontakt info der hvor man køber sin billet, så skal man også lige huske at få kontaktinfo på hos selve luftfartselskabet, så man får besked om aflysninger ændringer, hvis købemaskinen krakker. Det ville ha været så træls at stå i Panama lørdag aften uden en billet videre de sidste timer til Quito. Så tak til en kvik Hollandsk Lufthansa dame i Sydafrika.

Vores AirBnB havde booket taxi til os i Lufthavnen, som heldigvis holdt klar, da vi havde fået vores bagage kl. 01 lørdag nat. Godt en time senere snork sov vi i gode senge i den lille lejlighed, der skulle være vores hjem i 4 dage.

Vi bor på toppen af Quito. Skulle man være her en måned ville man komme i tiptop form af at gå op og ned af de vanvittige mange trapper. Der er bomstille, der hvor vi bor hos Martin der er

tysker, gift med Christina hvis søster Paulina også er en del af deres AirBnB. Det er et godt sted. Lille lejlighed i to planer inkl. Morgenmad, som vi selv laver – alt sammen til kun 220 kr pr. nat.

(Bents billede jeg lige har lånt) vi bor ca 50 trapper nedad for det her punktm, hvor det her kærestepar sidder og nyder udsigten samtidig med at de drikke 1liter øl ☺

Jeg er vild med at rejse. Det er enormt nemt for mig at falde i hak med det sted, jeg lander (kun oplevet én gang, at det ikke lykkedes – i Cuba).

I de Sydamerikanske lande jeg har været i, har jeg altid bare lige som faldet godt til fra dag et. Det samme skete også i Indien og Japan sidste år. Jeg kan godt lide at blive rusket ud af mit daglige vante hverdagsflow og mærke, at jeg kan leve i noget andet end rutinen. Det bliver ganske vist ikke nemmere jo ældre jeg bliver, men jeg ved, at det gør mig godt at komme ud af den daglige trummerum.

Nu har jeg ganske vist ikke mødt ret mange Ecuadorianere endnu, men de jeg har mødt er super søde, venlige, smilende og ordentlige. Mange af dem med utrolig smukke indianertræk. Deres hud i ansigtet synes silkeblødt og deres kulsorte hår er helt glat og skinnende. Mange af dem er meget smukke og for en gang skyld er mange af mændene det også.

I dag (mandag) gik vi lidt rundt i den gamle bydel. Vi skulle ha´ set præsidenten vinke til folket kl. 11, men han havde skiftet sit sædvanlige mandags vink på paladsets balkon ud med kl. 8:30 – vi kom for sent. Så det eneste vi nåede at se, var et mylder af betjente, der skulle holde demonstranter på afstand. Betjentene ligner menneskebiller med alt det skjoldtøj de har på.

Om et par dage flyver vi ned syd på til næste stop – et stop jeg glæder mig rigtig meget til.

Næste stop er <http://www.izhcayluma.com/es/>